

Tango tunkee

En ole mikään haitarimusiikin ihailija, vaikka onkin mukava katsella, kun taitava pelimanni näpelöi viisirivistään. Ja tietysti kipakka Säkkijärven polkka on aina poikaa.

Ikaalinen on Suomen haitarin kehto. Miksiköhän? Piskuisessa hämäläiskaupungissa järjestetään ties kuinka monennen kerran. Sata-Häme soi -tapahtuma. Pidetään erilaisia kilpailuja, ja monet harrastelijahaitaristit venyttelevät kurttujaan ja ikävä kyllä kappaleitakin.

Sata-Häme soi -festivaalin järjestäjiä voi kyllä kehua siitä, että paikalle on saatu ulkomaisia harmonikan, bandoneonin ja etenkin tangon huippuja. Niin tänäkin vuonna.

Jo parikymmentä vuotta sitten silloinen tangomusiikin ehdoton tekijä, Maestro Osvaldo Pugliese toi ison orkesterinsa paikalle. Se soitti ensin reilun tunnin konsertin. Sitten karrattiin tuolit salin etuosasta pois, ja kansa sai kokeilla tanssimista. Ja suomalaiset jäyhät kylmyiskat olivat ihmeissään.

Pääsin ihmeellisen sattuman kautta tai oikeastaan jouduin orkesterin pukuhuoneeseen. Olin ostanut pari levyä, ja Maestro suostui kirjoittamaan kanteen kunnan omistuskirjoituksen. Silloin päätin, että vielä joskus lähdän Argentiinaan tutustumaan tangoon munaskuita myöten.

Sitten kului pari vuotta ja kuului vielä kummempia. Itse Astor Piazzolla soittaa bandoneoniaan italialaisen jousikvartetton kanssa Ikaalisissa. Huh! Sinne pitää ehdottomasti päästä, ja onnistuihan se. Piazzolla soitti vaikean näköisesti seisoen yhdellä jalalla, pitäen toista jalkaa tuolilla ja polvella kurttua. Mutta kurttu lauloi kummasti!

Nykyään Astor Piazzolla on käsite. Yksikään tango-orkesterina itseään pitävä porukka ei voi antaa konserttia soittamatta vähintään yhtä Piazzollan kappaletta. Ne ovat niin soittotekniikaltaan kuin rytmiltään hankalia, eivätkä vedot aina oikein onnistu.

Suomeenkin on syntynyt muutama uuden tangon yhtye. Ensimmäinen taisi olla tamperelaispoikien In-Time, joka voitti yhden Piazzolla-kilpailunkin. Tänä vuona saimme kuulla toista, jo kymmenen vuotta soittanutta hienoa yhtyettä nimeltään Quinteto Otra Vez.

Yhtyeessä soittaa yksi Suomen harvoista bandoneonisteista, harmonikansoiton opettajana paremmin tunnettu Matti Ekman. Yhtye tulee Jyväskylästä. Solistikseen Otra Vez oli saanut argentiinalaisen Martin Alvaradon.

Yhtye esitti ensin pari vaikeahkoa kappaletta. Sitten lavalle astui laulaja, ja kajahti Carlos Gardelin ikivihreäksi siivittämä El Caminito. Täysi sali suli! Ja vielä perusteellisemmin se suli, kun väliin mahtui kaksi Toivo Kärjen hienoa kappaletta, Siks oon mä suruinen ja ylimääräisenä Liljankukka,

Oikeaan tangokonserttiin kuuluu, että voi istua pöydässä. Yleensä on tarjolla punaviiniä. Oikeissa tangoluolissa tupakoitiin aikanaan hillittömästi, ja ilma oli savusta harmaa. Onneksi ei sentään enää, ei ainakaan Suomessa.

pajen